# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **P. Č.,** proti žalovanému: **Městský soud v Brně,** Polní 994/39, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 2. 2012, č. j. 30 A 3/2012 - 12,

**takto:**

**I.** Kasační stížnost **se odmítá.**

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

## Odůvodnění:

Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel) domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 3. 2. 2012, č. j. 30 A 3/2012 - 12, kterým byl zamítnut jeho návrh na vydání předběžného opatření v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu.

Návrhem na vydání předběžného opatření se stěžovatel domáhal, aby bylo České poště, se sídlem Senovážné nám. 1, České Budějovice, přikázáno, aby se do doby rozhodnutí soudu o žalobě zdržela vracení jakékoli soudní písemnosti vypravené žalovaným a určené stěžovateli k dodání na adrese Poste restante, 370 03 České Budějovice v době před uplynutím deseti kalendářních dnů od připravení k vyzvednutí. V poučení napadeného usnesení krajský soud uvedl, že „[p]*roti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (ustanovení § 53 odst. 3 s.ř.s., § 104 odst. 3 písm. c) s.ř.s.).*“

V kasační stížnosti se stěžovatel domáhá kasace napadeného usnesení s tím, že namítá odepření práva na procesní prostředek předběžné ochrany, upírání práva na opravný prostředek, překročení lhůty pro rozhodnutí o návrhu, nedostatečné odůvodnění napadeného usnesení, nesprávné poučení o opravném prostředku a nesprávnou formulaci výroku „zamítá se“. K přípustnosti kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh, není ze své povahy dočasné, nýbrž konečné. Dočasnost

implicitně definuje ustanovení § 38 odst. 4 s. ř. s. Takové účinky má tedy jen pozitivní rozhodnutí, nikoli negativní.

Nejvyšší správní soud posoudil věc na základě výše uvedených skutečností následně. Napadené usnesení, kterým byl zamítnut návrh stěžovatele na vydání předběžného opatření, je podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. rozhodnutím, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím, které slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků, a to do doby, než se změní poměry nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Rozhodnutí o předběžném opatření má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká *ex lege*. Dočasnou povahu má ovšem i rozhodnutí soudu o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření. Soud jím totiž nijak nepředjímá postup při rozhodování o věci samé. Zamítnutím návrhu na vydání předběžného opatření rozhoduje jen o tom, že nepřistoupí k úpravě poměrů účastníků v průběhu soudního řízení – tedy dočasně. K úpravě poměrů účastníků však bezpochyby může dojít v důsledku následného meritorního rozhodnutí.

Kasační stížnost proti takovému rozhodnutí proto podle ust. § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. není přípustná. Ke stejným právním závěrům dospěl i Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 - 35, publikovaném pod č. 762/2006 Sb. NSS, dostupném též na www.nssoud.cz, podle kterého „*rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření je rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání. Kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, jímž byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření, je podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. nepřípustná*.“ Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci neshledal důvod odchýlit se od této judikatury, přičemž argumentaci stěžovatele nepřisvědčil. O nepřípustnosti opravných prostředků byl přitom stěžovatel také v napadeném usnesení řádně poučen.

S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud postupem podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. kasační stížnost stěžovatele jako nepřípustnou odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2012

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu